

Resumé

Diplomová práce „Apoštol Petr, věřící a malověrný v odpovědi na Ježíšovu epifanii na moři“ zkoumá úryvek Matoušova evangelia 14,22-36, který je zjevením Ježíšovy identity ze dvou různých hledisek. Událost zázračné „chůze po vlnách“ představuje Ježíše jako Božího Syna s kosmickou vládou nad stvořeným světem, který, stejně jako Otec, může o sobě prohlásit: „Já jsem“. Následný popis sumarizuje Ježíšovu moc nad nemocí a vším zlem a vyjevuje jeho uzdravující vládu nad vším, co ohrožuje člověka v jeho prožívání plnosti života a štěstí.

Textová souvislost s předchozí událostí rozmnožení chlebů umožňuje nahlédnout zjevení Ježíše jako „nového Mojžíše“, který nejprve dává chléb všemu lidu (srov. Ex 16,4-15) a následně přechází přes moře (srov. Ex 14,15-22). Souhrnná zpráva o uzdravování je jednou z mnoha podobných, které tvoří přechod k dalším perikopám Ježíšova působení. Těmito zprávami chce evangelista jako refrénem znovu připomínat základní Ježíšovo poslání hlásat radostnou zvěst, která přináší spásu lidské osobě v její plnosti, s tělem i duší.

Další výkladové rozšíření textu nám předkládají jednotliví biblisté, jednak zařazením do různě vymezených kontextů, jednak specifickým rozborem veršů. Zdůrazňují především velikonoční rozměr Ježíšovy epifanie na jezeře a symbolický význam této události jako obrazu církve, kterou její Pán zachraňuje ze všech nebezpečí.

Rozhodující roli v příběhu epifanie hraje apoštol Petr. Horlivě se vrhá do vln za Pánem, vzápětí ztrácí svou důvěru a tone. Jeho záchrana ještě více akcentuje záchranu učedníků před nebezpečným větrem.

Po zázraku „chůze po vlnách“ následuje zázrak uzdravování, podobně spjatý s požadavkem víry účastníků. Ježíšovy projevy moci nemají tedy vést pouze k údivu, ale k růstu víry.

Cílem úryvku je tedy pozvání společenství učedníků, církve, k prohlubování víry. Církev vystavená zmatkům, nepokojům a mnohému zlému poznává v Ježíšově působení jeho pravou identitu a vyznává jej jako Božího Syna.